

«Спинюся я і довго буду слухать...»

Костенко Ліна Василівна

* * *

Спинюся я і довго буду слухать,
як бродить серпень по землі моїй...
Ще над Дніпром клубочиться задуха,
ще пахне степом сизий деревій.
Та верби похилилися додолу,
нервові ружі зблідли на виду,
бо вже погналося перекотиполе
за літом —
        по гарячому сліду...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kostenko_lina_vasylivna/spyniusia_ya_i_dovho_budu_slukhat